

DOSSIER ESCOLES

cinema.omnium.cat

FESTIVAL ÒMNIUM DE CINEMA 2026

PROPOSTA PEDAGÒGICA

Organitza:

FEDERACIÓ LLULL

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

LA CASA DEL CINE

Què és el Festival Òmnium de Cinema?

El Festival Òmnium de Cinema és un programa anual que reconeix i impulsa les millors produccions audiovisuals en català, i ofereix al públic l'oportunitat de descobrir i gaudir del millor cinema en català de l'any, connectant creadors i espectadors i promovent la seva difusió tant en l'àmbit local com internacional mitjançant la comunicació d'Òmnium i diverses finestres d'exhibició presencials i digitals. Continuem reivindicant el cinema com a fet social i el plaer de la projecció col·lectiva. El Festival Òmnium de Cinema és l'únic festival que arriba simultàniament a 90 sales d'arreu dels Països Catalans gràcies a la col·laboració amb la Federació Llull i també en línia a les plataformes Filmin i 3Cat.

Els últims 4 anys ha passat de 3.000 a 6.000 espectadors i de 55 a 130 projeccions. I no para de créixer! Això sense oblidar el Programa Internacional, que viatja fins a Ciutat de Mèxic, Bogotà i París, entre moltes altres, gràcies als casals catalans a l'estranger. El Festival Òmnium de Cinema programa 10 obres de gèneres i sensibilitats molt diverses creades entre el 2024 i el 2025. I volem compartir una selecció especial amb les escoles i instituts dels Països Catalans.

Ens comprometem amb la inclusió perquè volem que el cinema arribi a tothom, per això els curtsmetratges estan subtitulats per a persones amb sordesa (subtítols SPS).

Sessió per a escoles

Aquesta selecció de curtmétratges, de ficció i documental, ha estat pensada directament per als alumnes de sis a dotze anys (de forma orientativa), on trobaran històries que, directament o indirectament, connecten amb el seu imaginari emocional. Cada un presenta històries diferents, però totes demanen pensament, reflexió i complicitat. Algun dels curtmétratges pot tractar temes especialment sensibles i tabús, poden generar preguntes o emocions intenses relacionades amb la discriminació, la identitat o la violència verbal. Recomanem que el professorat estudiï amb previsió com encarar el visionament, i adaptar-lo a l'edat i maduresa del grup.

Aconsellem que sempre que sigui possible, els visionaments de cinema es facin a les sales de cinema. És allà on es reuneixen les condicions necessàries per experimentar tots els detalls i sensacions d'aquest art. Com que no sempre és possible, teniu a la vostra disposició un enllaç de visionament en línia amb la sessió de curtmétratges de la proposta pedagògica per veure'ls a la mateixa escola o institut.

Esperem que aquesta proposta pedagògica serveixi no només per obrir debats dins l'aula, sinó també per generar espais de conversa, escolta i pensament compartit a través del cinema.

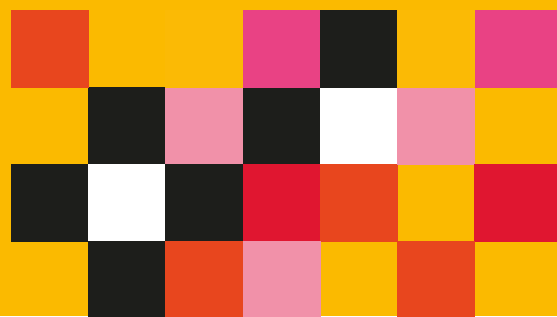
Curtmetratges de la proposta pedagògica del Festival Òmnium de Cinema per a escoles

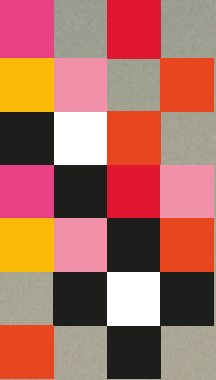
Total: 29 min

- 1. Còlera (9'51")**
- 2. La filla d'elles (13'53")**
- 3. Tres Mares (5'33")**

Si vols veure els curtmétratges de la proposta pedagògica del Festival Òmnium de Cinema per a escoles, cal que sol·licitis l'accés a l'enllaç de visionament omplint aquest formulari que t'acredita com a responsable del centre educatiu.

Formulari d'inscripció

1. CÒLERA

Ficció

Direcció

Jose Luis Lázaro

Any

2025

Durada

9'51"

SINOPSI

Després de passar el matí a la platja, un descuit deixa a Guillem i Nico fora del cotxe, sense claus, mòbil ni roba. El que sembla un simple contratemps pren un gir fosc quan, en demanar ajuda a un desconegut, una pregunta desencadena una trobada tan inesperada com brutal: «Sou *mariques*?»

TEMES

Respecte i diversitat (LGTBIQ+), insults i burles (homofòbia), por i seguretat, empatia i cura, pressió de grup, adults com a models, què podem fer quan veiem una injustícia.

Algunes propostes per desenvolupar a classe

Abans de la projecció

- Què és l'homofòbia?
- Què vol dir tractar algú amb respecte, fins i tot quan no el coneixem?
- Quan algú diu una paraula que fa mal, què podem fer: callar, riure, marxar, ajudar, demanar suport?

Després de la projecció

- Quin moment del curt t'ha fet sentir més incòmode, trist o enfadat?
Per què?
- Què passa exactament quan apareix l'insult? Per què una sola frase pot canviar-ho tot?
- Com es nota la por en els personatges (en la veu, en el cos, en el silenci, en la manera de mirar-se)?
- En algun moment algú intenta "abaixar el to" o evitar el conflicte. Creus que això ajuda? Per què?
- Quan veus una injustícia o una falta de respecte, quines maneres hi ha d'ajudar sense posar-te en perill?
- Al final, el nen ho veu. Què creus que aprèn? Què us agradaria que aprenguessin?
- Si aquest curt fos un missatge per a una classe, quin seria?

Recursos complementaris

- **Inside Out (Del revés) (2015)** – Pete Docter, Ronnie del Carmen
Riley canvia de ciutat i les seves emocions (alegria, tristesa, por, ràbia, fàstic) es desordenen. Ajuda a parlar de com la por i la vergonya poden dominar-nos, i de com també necessitem la tristesa per demanar ajuda i sentir-nos acompanyats.
- **Wonder (2017)** – Stephen Chbosky
Un nen que ha patit rebuig per la seva aparença entra a l'escola i afronta mirades, comentaris i aliances. Serveix per treballar la diferència, l'assetjament, el paper dels testimonis i com els gestos petits (no riure, apropar-te, defensar) canvien un grup.

2. LA FILLA D'ELLES

Documental

Direcció

Iona E. Quesada, Alejandra López Puebla, Nhoa Carmona Aguilar, Nora Alberdi Odriozola, Malena Montiel Rodríguez

Any

2024

Durada

13'53"

SINOPSI

La Iona, una noia que ha estat criada per dues mares amigues, narra la seva adolescència a través dels seus diaris de vida marcats per l'abandonament del seu pare, la seva incomprensió del món i els seus anhels. Els diaris són el pont per trobar aquelles respostes que sempre l'han acompanyat.

TEMES

Adolescència i creixement, família i models de família, absència paterna, amistat, salut mental, memòria i identitat, escriptura i diari personal.

Algunes propostes per desenvolupar a classe

Abans de la projecció

- Què vol dir “família”? Pot ser més d’una cosa alhora?
- Hi ha persones que et cuiden encara que no siguin “pare i mare”?
- Hi ha coses que ens fan ràbia o ens posen tristos i, de vegades, no sabem ben bé per què. Què fem quan ens passa?
- Alguna vegada has escrit o dibuixat alguna cosa per entendre’t millor? Per a què serveix fer-ho?

Després de la projecció

- Què us sembla que vol dir el títol La filla d’elles?
- Quina voluntat sembla que tingui la protagonista quan fa el curt: trobar una resposta, explicar una història, o entendre’s a si mateixa?
- Hi ha moments que la lona està contenta (amigues, música, il·lusions) i moments que està trista o molt nerviosa. Quins canvis importants ens passen durant l’adolescència?
- Què us sembla que és el més difícil de fer-se gran segons el que veiem a la pel·lícula?
- Què passa quan un pare o una mare no hi és gaire? Com pot afectar això a una persona? Quines coses fan que una família sigui una família?
- Si una persona sent curiositat pel seu origen o pel seu pare/mare que no hi és, us sembla normal? Per què? Com es poden gestionar dubtes que potser no tindran resposta?
- El curtmetratge és com un diari: dates, textos, vídeos... Per què creieu que escriure o gravar pot ajudar quan tens un embolic a dins?
- La lona diu que a vegades “s’amaga dins d’un tipus de persona”. T’ha passat mai això: fer-te el/la fort/a, el/la divertit/da, el/la dur/a... per encaixar?
- Què creus que vol dir el final quan diu que “les respostes eren dins de casa”? Quines “respostes” pot ser que trobés?
- Si poguéssiu fer una pregunta a la protagonista o a les directores, quina seria?

Recursos complementaris

- **Inside Out (Del revés) (2015)** – Pete Docter, Ronnie del Carmen
La Riley, una nena d’11 anys, s’ha de mudar de ciutat i li canvia tot: l’escola, els amics i la manera de sentir-se. A dins del seu cap, cinc emocions –Alegria, Tristesa, Por, Fàstic i Ira– intenten ajudar-la a gestionar el canvi. La pel·lícula explica, de manera molt clara, que sentir coses contradictòries és normal i que totes les emocions tenen una funció, que quan creixem, els sentiments es barregen i canvien.
- **Turning Red (2022)** – Domee Shi
La Mei, una nena de 13 anys, comença a transformar-se en un panda vermell gegant quan s’emociona massa. A mesura que creix, viu moments de vergonya, eufòria, ràbia i pressió per encaixar, mentre la relació amb la seva mare també canvia. És una pel·lícula que parla del pas a l’adolescència (i dels canvis que això comporta) en clau de metàfora, i va molt bé per parlar de límits, amistat, identitat i com gestionar quan “ens desbordem”. Edat orientativa recomanada: 9–12 (tracta el pas a l’adolescència de manera metafòrica).

3. TRES MARES

Documental

Direcció

Beruh Pietx Prat

Any

2025

Durada

5'33"

SINOPSI

Tres Mares és un curtmetratge que explora els temes de la identitat, l'amor i el patrimoni cultural des d'una perspectiva personal. Criada a Catalunya, però originària d'Etiòpia, Beruh Pietx Prat reflexiona sobre la seva infantesa i les llacunes deixades per la manca d'informació sobre la seva mare biològica. Junta-ment amb la seva germana Eskedar, creen una figura imaginària de la seva mare, teixint coneixements de la seva mare adoptiva per omplir els buits. Utilitzant una barreja de metratge en Súper-8 i digital, la pel·lícula fusiona mons reals i imaginats a través de colors vius, textures i figures. El nucli de la narrativa és l'exploració de la semblança física dels germans amb la seva mare biològica, l'únic vincle tangible que els queda. A través d'aquest viatge íntim, la pel·lícula ressalta les emocions universals de família, memòria i identitat, tot abraçant les complexitats de l'adopció i les arrels culturals.

TEMES

Adopció, orígens i identitat, família, maternitat i cures, germans i germanes, memòria familiar i buits d'origen, imaginació com a eina per construir identitat, dansa i expressió emocional a través del cos, pertinença cultural.

Algunes propostes per desenvolupar a classe

Abans de la projecció

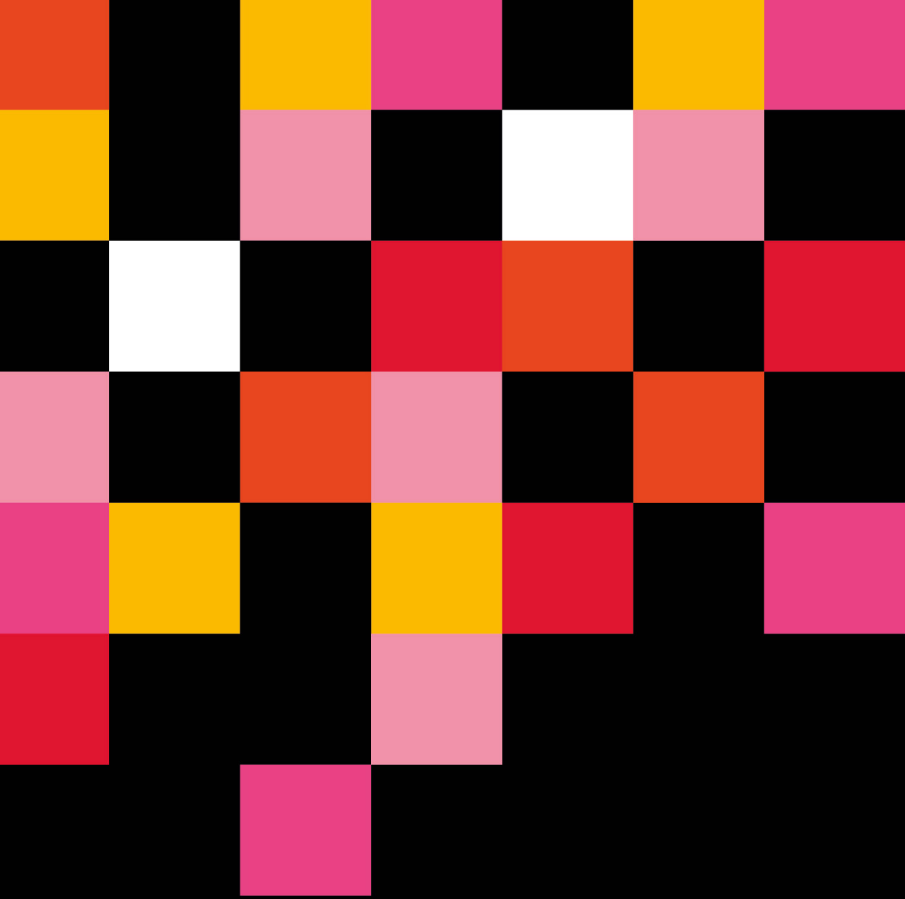
- Què vol dir “família”? Pot ser més d’una cosa alhora?
- Quan pensem en “d’on vinc”, què pot voler dir? (lloc, persones, llengua, costums, records...)
- Tots tenim una història d’origen. Què podem fer quan hi ha parts de la nostra història que no coneixem?
- Creieu que el cos pot explicar coses sense paraules? Com?

Després de la projecció

- Què us sembla que vol dir el títol Tres mares?
- Quina voluntat sembla que tingui la directora quan fa el curt: trobar una resposta, explicar una història, o entendre’s a si mateixa?
- Per què creieu que l’Eskedar, la germana, és tan important en aquest curt? Què fa per l’altra, per la Beruh?
- Què vol dir per vosaltres “origen”? És només on neixes, o també les persones amb qui creixes?
- Què fa que sentim que un lloc, una família o una cultura també són “nostres”?
- La Beruh parla d’heretar ulls i cabells, però també d’heretar fortalesa o valentia. Quines coses creieu que s’hereten més enllà dels trets biològics?
- Si una persona és adoptada, pot sentir curiositat pel seu origen. Us sembla normal? Per què? Com creieu que és conviure amb aquests dubtes que potser no tindran mai resposta?
- Com us ha fet sentir veure dansa i moviment dins d’un documental? Què explica el cos que no sempre expliquen les paraules?
- Quin seria, per vosaltres, el gest més tendre o més “de cura” que surt al curt?
- Si poguéssiu fer una pregunta a la directora, quina seria?

Recursos complementaris

- **El meu veí Totoro (1988)** – Hayao Miyazaki
Dues germanes, la Satsuki i la Mei, es traslladen al camp mentre la seva mare està hospitalitzada. Enmig de la incertesa i la por, el vincle entre elles i la força de la imaginació (Totoro i el bosc) es converteixen en una manera de sostenir-se i de posar paraules –sense dir-les– a allò que costa explicar. És un recurs molt útil per treballar com, dins d’una família, també hi ha figures de cura que no són “la mare” en sentit estricte: germanes grans que protegeixen, que fan de pont, que sostenen. Ajuda a parlar de com construïm seguretat i identitat quan hi ha buits, i de com la imaginació pot ser una eina real per travessar emocions.
- **Kung Fu Panda 2 (2011)** – Jennifer Yuh Nelson
En Po, ja integrat com a Guerrer Dragó, topa amb un passat que no coneix i es desperten preguntes sobre els seus orígens. La pel·lícula posa al centre el contrast entre “d’on vinc” i “qui m’ha criat”, i com l’amor i la cura poden construir pertinença més enllà de la biologia. Funciona molt bé per abordar l’adopció i els orígens amb un llenguatge accessible: curiositat, buit, preguntes sense resposta, i la idea que una família també és qui t’ha cuidat i t’ha fet créixer.

FESTIVAL ÒMNIUM

DE CINEMA 2026

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

